

ALİMLER DÜNYANIN VE AHİRETİN IŞIKLARI

Eûzubillahimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbi'l-âlemîn hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Vessalâtü ves-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne Muhammedini'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'dü fe-kâle rasûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem;

a. Alimleri Arayıp Bulunuz

اتَّبِعُوا الْعُلَمَاءَ فَإِنَّهُمْ سُرُجُ الدُّنْيَا وَمَصَابِيحُ
الْآخِرَةِ

İbteğü'l-ulemâe fe-innehüm sürücü'd-dünyâ ve mesâbîhu'l-âhirati.

Sadaka Rasûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Peygamber Efendimiz bu hadîs-i şerîfine göre buyuruyor ki;

İbteğû'l-ulemâe. “Alimleri arayıp bulunuz.”

Alimleri talep ediniz, arayınız bulunuz, elde etmeye, onlara erişmeye çalışınız.

Fe-innehüm. “Çünkü onlar.” *Sürücü'd-dünyâ.* “Dünyanın siraclarıdır, meşâleleridir.” *Ve mesâbîhu'l-âhirati.* “Ve âhiretin de kandilleridir.”

İbtiğâ yani *ibteğû* emrinin mastarı *ibtiğâ*, “bir şeyi elde etmeye çalışmak” demek. Arapça'da bir dükkâna girdiğin zaman dükkânın sahibi sana der ki;

Mâ tebğâ. “Ne istiyorsun?”

Bağâ, yebğâ, tebğâ, birşeyi istemek. Yani müşteri olarak geldin dükkânıma ne istiyorsun?

İbtiğâ da “birşeyi arzu edip, isteyip peşine takılmak” mânasına geliyor, oradan iftiâl bâbı oluyor.

“Alimleri arayın bulun.” Yani müşterinin gidip bir yerden bir mal istediği, aradığı gibi siz de alimleri arayın, bulun, talep edin, isteyin, arayın bulun.

Alim alim alim...

Yani bu alim ne olacak? Profesör mü olacak, ne olacak? Fizik alimi mi olacak? Kimya alimi mi olacak?

Hayır, hayır hayır. Alim, İslâm'ı bilen, İslâm'ı yaşayan kendisi cennete gitmeye namzet başkalarını da cennete götürebilecek bilgilere sahip insan demek. Yoksa fizik alimi, kimya alimi, tarih alimi, coğrafya alimi veya hut labaratuvarı olan bir araştırmacı, deneyler yapılan binaları olan bir kimse, kitaplar yazmış bir kimse.

Hayır.

Bir insan böyle olsa yani çok böyle kitaplar yazmış, uluslararası şöhrete sahip bir kimse olsa ama Allah'ı bilmeseyse cahildir. Allah'ı bilmeyen bir insan, bulamayan bir insan, Allah'ın emrine giremeyen bir insan; müslüman olamayan bir insan, hatta müslüman olduktan sonra da cennet yoluna giremeyen, cenneti kazanamayan, cenneti kazanacak şekilde kendisine çeki düzen veremeyen bir insan alim değildir, cahildir.

Çok kitapları var, Arapça da biliyor, Farsça da biliyor, yazmış çizmiş bilmem ne... Yaşantısı nasıl?

Yaşantısı nasıl, namazı kılıyor mu?

Eh işte kılmaz. Ben kaç defa gördüm, konferans devam eder, akşamın vakti geçer, kılmaz. Dinleyicilere de kıldırılmaz, bir mola vermez. Akşam ezanından evvel konferans başladı, yatsı ezanı oldu hâlâ konferans devam ediyor. Akşamı yiyor. Alim değil. Alim değil çünkü;

*Inne's-salâte kânet ale'l-mü'minîne kitâben mevkûtâ.*¹ “Belirli zamanlarda bu namazı kılmak Allah tarafından insanlara farz kılınmıştır.”

Alim ise, alim olsaydı Allah'ın bu emrini çiğnemeye cesaret edemezdi.

Allah'ın kahrını, gazabını hiç bilmiyor mu bu herif, cehennemi bilmiyor mu? Neye dayanarak namazı terk ediyor? Neye dayanarak tehir ediyor? Neye dayanarak ibadetleri yapmıyor? Neye dayanarak günahları işliyor?

1

Alim değil. Alim yani ârifbillah demek yani Allah'ı bilen tabii dinin ahkâmını bilen.

Şimdi ben herşeyi inceden inceye araştıran, şey yapan derin tefsir kitaplarını okuyorum. [Bir kişi] İbn Abbas'a geliyorki soruyor *radıyallahu anhüma*'ya;

“Ben şimdiye kadar falanca âyeti şöyle anlayarak şu şu işleri yapıyordum.” diyor. İbn Abbas diyor ki;

“O kafirlerin işidir. Kafir işidir senin yaptığın.”

Yani bak soran müslüman ama bilgisi olmayınca kâfir işi yapıyor. Kendisini mahvedecek, Allah'ın lanetine uğratacak işi yapıyor. Demek ki ilimsiz olmaz.

Din ilimsiz olmaz. Âhiret, bu tarz, anlattığım şekildeki ilme sahip olmayınca elde edilemez.

Çoban olur insan, ümmî olur. Peygamber Efendimiz de ümmî idi, bir mektep medreseden diploması yok ama Cenâb-ı Hak peygamber seçmiş, her türlü ilmi öğretmiş; hem eskiyi söylüyor hem geleceği söylüyor. Hem maziden

bahsediyor; yahudilerin, hristiyanların yalanlarını, yanlışlarını, hatalarını düzeltiyor. Şaşıyorlar, ağızları açık kalıyor; “Yahu bu bizim dinimizi bizden iyi biliyor bu adam.” diyorlar. Bilir tabii, Allah bildiriyor çünkü, Resûlullah çünkü, hakiki peygamber çünkü. Hem de istikbale ait haber veriyor ve haberleri doğru çıkıyor. Çoban olabilir, ârifse, Allahu Teâlâ hazretlerini biliyorsa, ibadetini güzelce ihlasla yapıyorsa alimdir.

Meseleyi böylece kafaya yerleştirmek lazım. Yoksa ünvanın, cübbenin, kavuğun, sarığın, diplomanın, tahsilin kıymeti yok. Bütün ömür boyunca tahsil eder de Cenâb-ı Hakk'ın rızasını kazanacak zerre kadar bir iş yapmaz adam. Ömrü havaya gitmiş. Şu kadar iş yapmış, bu kadar iş yapmış, bu kadar icat yapmış, bu kadar başarı. Tamam, başarı kazanmış, ondan sonra da para da kazanmış, ondan sonra yaşamış.

Nasıl yaşamış sen onu söyle! Bana başarılarını söyleme, keşiflerini, icatlarını söyleme, nasıl yaşadığını söyle!

İmanı bulamamış, lâ ilâhe illallah diyememiş puta tapıyor. Gitti! Hem dünyası hem âhîreti mahvoldu gitti. Ama anlattığım mânada [olursa kurtulur].

Abdullah b. Abbas'a yine birisi geliyor bir soru soruyor, diyor ki;

“Ey filanca! Ben olmasaydım, bu soru kafanda takılı olarak yaşasaydın helâk olurdun. İyiki geldin sordun.” diyor, cevabını veriyor.

O kadar inceki, o kadar inceki çocuklarımıza, herşeyi bırakıp, ilkönce bu ciddi kitapları okutup işin aslını öğretmemiz lazım. Bir sürü yavan, ıvır zıvır bilgiyi öğretiyoruz, öğretiyoruz, öğretiyoruz, bir sürü günaha alıştırıyoruz çocuğu, bülüğ çağına geldiği zaman her türlü kötü alışkanlıklara alışmış, her türlü tembelliği, haylazlığı öğrenmiş, dünyanın her türlü fettanlığını, şeytanlığını icrâ eden bir insan hâline geliyor, ondan sonra hoca ona; “Yapmayın, etmeyin, ayıptır, günahdır, haramdır, yasaktır.” diyor, dinleyen yok.

Neden?

Bunun mayasını sen karıştırırken malzemesinin oluşması esnasında, binasının inşası esnasında dikkat etmedin. Böyle olunca sıfır.

b. Sefere Çıkarken Okunacak Beş Sûre

İkinci hadîs-i şerîf.

أَتَحِبُّ - يَا جُبَيْرُ إِذَا خَرَجْتَ سَفَرًا - أَنْ تَكُونَ مِنْ

أَمْثَلِ أَصْحَابِكَ هَيْئَةً، وَأَكْثَرِهِمْ زَادًا؟ اِقْرَأْ هَذِهِ

السُّورَ الْخَمْسَ: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

وَ ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾

وَ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ وَ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

وَ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

وَافْتَحْ كُلَّ سُورَةٍ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاخْتِمْ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Etühıbbü yâ Cübeyru izâ harecte seferan en tekûne min emseli ashâbıke hey'eten ve ekserühüm zâden ikra' hâzihi's-suvere'l-hamse. Kul yâ eyyühe'l-kâfirûne ve izâ câe nasrullahi ve'l-fethu ve kul hüvallahü ehadün ve kul eûzu bi-rabbi'l-felakı ve kul eûzu bi-

rabbi'n-nâsi. Ve'ftah külle sûretin bi- bis- millâhirrahmânirrahîm va'htim bi- Bbis- millâhirrahmânirrahîm.

Bu hadîs-i şerîf bize bir şey öğretiyor onun için okuyorum. Cübeyr isimli ashâbına Peygamber Efendimiz diyor ki;

“Yâ Cübeyr! İster misin, hoşuna gider mi ki.” *İzâ harecte seferan.* “Bir yolculuğa çıktığın zaman.”

Çıktın, Medine'den Şam'a gidiyorsun, çölleri geçeceksin, dağları vadileri tehlikeli yerlerden aşacaksın. Bakkal yok, kasap yok, market yok, çeşme yok, zor yolculuk. Sefere çıkacaksın....

En tekûne min emseli ashâbike. “Ashabının en iyi halde olanı yani arkadaşlarının içinde en güzel durumda [olanı].” *Hey'eten.* “Görünüş itibariyle en oturaklı durumda, en konforlu rahat durumda olanı.” *Ve ekserühüm zâden.* “Torbasında azığı en çok olanı olmak ister misin?”

Torbası azık dolu, ohh isterse ondan atar ağzına, isterse ötekisinden atar. Hem de

durumu iyi. Bineđi iyi, seferin her türlü güzel-
liklerine sahip.

Haa böyle bir insan olmak ister misin?

İsterim, ne yapmam lazım?

Diyor ki; *ikra' hâzihi's-suvere'l-hamse.*

“Sefere çıkarken şu beş sûreyi oku.”

Hangileri onlar?

Kul yâ eyyühe'l-kâfirûne. Haa biliyorum.

Sonra?

İzâ câe nasrullahi ve'l-fethu. Haa onu da
biliyorum. Arkasından sırayla.

Ondan sonra?

Kul hüvallâhü ehadün. Ha onu da biliyo-
rum. *Kul eûzu bi-rabbi'l-felakı.* Onu da biliyo-
rum. *Kul eûzu bi-rabbi'n-nâsi.* Haa tamam,
Kur'ân-ı Kerîm'in son sayfası. Tamam, ben
bunları ezbere [okurum].

Ama nasıl okuyacak?

Diyor ki; *Ve'ftah külle sûretin bi-bis-
millâhirrahmânirrahîm.* “Her sûreye *bis-
millâhirrahmânirrahîm* diye başla.”

Tamam, bunu da biliyorum ama bilmediğim bir şey geldi şimdi.

Va’htim bi-bismillâhirrahmânirrahîm.

“Bitirdiğin zaman da besmele çek.” diyor.

Özelliği bu. Beş sûre, besmeleyle başlayacak, bitirdiği zaman da besmele çekecek. Hepsin de başında sonunda besmele. Sefere böyle çıktığı zaman ohhh o zaman Cenâb-ı Hak yardım edecek, yardım edecek, yardım edecek, yardım edecek... her yönden seferi rahat, huzurlu, kolay, tatlı, hoş, emniyetli geçecek.

Tamam mı? Zor mu?

Değil, kolay.

İyi ki okuyoruz bu hadîs-i şerîfleri. Parası olmasa, cüzdanı olmasa, malı olmasa, fakir olsa bile Cenâb-ı Hak yardım eder.

Nasıl yardım eder hocam, dükkân yok, çarşı yok, insan yok nasıl yardım eder?

Benî İsrail Musa *aleyhisselam* ile beraber Mısır’dan çıktığı zaman nasıl yardım etti?

Bıldırcın kuşları patır patır, patır patır önlere döküldü topladılar. Al sana bıldırcın eti.

Tabii pişmiş değil. Artık onu da, o kadarını da sen hallet. Pişir, şişe geçir çevir ye, bıldırcın eti. Sonra kudret helvası. Oralarda oluyormuş. Mantar gibi bir şey diyorlar. Oluveriyormuş nasıl oluyorsa, topluyorlarmış, tatlı da oluyormuş yeniliyormuş. Helva denmesi ondan, kudret helvası. Çölde filan rutubetten, şeyden nasıl oluşuyorsa... Merak da ediyorum ama bütün kitaplar yazıyor. Yani olağanüstü hayret edilecek bir şey, değil bulunabilen bir şey.

Ondan yiyor, kudret helvası tatlı, bıldırcın eti besleyici, yağı var.

Yağı ne oluyor?

Şeker oluyor. Yağı yediği zaman karaciğerde şekere dönüşüyor. Un şekere dönüşüyor. Başka işlere yarıyor. Et, protein, o da adalelerini, şeylerini kuvvetlendiriyor, o da kuvvetli.

Tamam, hepsini biliyoruz beş tane sûre, yalnız bir bilmediğimiz şey, başında da besmele okuyacağız sonunda da.

İnşallah sefere çıktığımız zaman böyle yapalım.

c. Dua da İyice Çalışıp Güzel Sonuç Almak İster miyiz?

Üçüncü hadîs-i şerîf.

أَتُحِبُّونَ - يَا أَيُّهَا النَّاسُ - أَنْ تَجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ؟
قُولُوا: اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى شُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَحُسْنِ
عِبَادَتِكَ

Etühıbbûne eyyühe'n-nâsü en tectehidû fi'd-duâi kûlû Allâhümme e'innâ alâ şükrike ve zikrike ve hüsni ibâdetike.

Peygamber Efendimiz sormuş yine;

Etühıbbûne eyyühe'n-nâsü. “Ey insanlar! İstermisiniz, ki.” *En tectehidû fi'd-duâi.* “Duayı en sonuna kadar en derin, en çok yapmış olabilirsiniz?”

En tectehidû fi'd-duâi ne demek?

Duada iyice ter döküp çalışmak demek.

İçtihad ne demek?

Cehd edip çalışmak demek.

Müçtehide niye müçtehid denmiş?

Allah'ın ahkâmını bulmak, anlamak, ortaya koymak için âyetlere bakıyor, hadislere bakıyor, şunun şöyle lazım diyor. İyice ter döküyor, uğraşılıyor.

Siz de böyle duada iyice ter döküp iyice çalışmak, iyice uğraşıp da güzel sonucu almak ister misiniz?

İsteriz.

Ne diyeceğiz?

Kûlû. “Deyiniz ki.” *Allâhümme e’innâ.* “Allahım bize yardım et.” *E’innâ.* “Bize yardım et.”

Ne konusunda?

Alâ şükrike. “Senin nimetlerine şükretmekte bize yardım et, şükredebilelim.” *Ve zikrike.* “Ve seni zikretmekte bize yardım et; gafil olmayalım, cahil olmayalım seni zikredebilelim.”

Allah diyelim, lâ ilâhe illallah diyelim, hasbünallah diyelim, diyelim diyelim.... Yâ Latîf diyelim, yâ Hayyu yâ Kayyûm diyelim, yâ Hak diyelim. Zikri de yapabilelim. Ömrümüz sabahtan akşama gafil geçmesin.

Ve hüsni ibâdetike. “Kulluğunu güzel yapmakta bize yardım et de adam gibi müslüman olalım doğru düzgün ve kulluğu yâ Rabbi sana güzel yapalım.”

Sevdiğin vech ile yapalım, Resûlullah'ın öğrettiği gibi yapalım. Böylece senin rızanı kazanabilelim, bize yardım et yâ Rabbi mânasına geliyor.

Allâhümme e'innâ alâ şükrike, şükür önce, *ve zikrike ve hüsni ibâdetike.* Önce şükür geliyor çünkü Cenâb-ı Hakk'ın üzerimizde nimetleri çok fazla, saymaya kalksanız tüketemezsiniz. Saymaya kalksanız tüketemezsiniz çünkü her an binbir çeşit, yani “binbir çeşit” lafını sayı olarak söylemiyorum çok olduğunu belirtmek için Türkçe'de bir tâbir olduğundan söylüyorum. Binbir türlü nimeti çalışıyor, oluşuyor da sen sağlığını sürdürüyorsun.

Söyle bakalım binbir türlü nimeti?

E kalbin atıyor, tık tık tık tık...

Kalbin atmasa hayatın sürececek mi?

Sürmeyecek. Kalbin atıyor, damarların çalışıyor, her birisi ayrı çalışıyor. Ciğerin çalışıyor, nefes alıyorsun veriyorsun. Pis havayı

atıyorsun temiz havayı alıyorsun. Oksijeni ya-
kılıyorsun güç kuvvet buluyorsun, adelerin çalı-
şıyor, eklemlerin oynuyor, kemiklerin çalışı-
yor, elin tutuyor, gözün görüyor, kulağın işiti-
yor, aklın alışıyor... Senin farkına varmadığın
bir tarzda vücudun harıl harıl çalışıyor, muaz-
zam bir kâinat. İnsanın vücudu muazzam bir
kâinat.

Hocam biraz büyük olmadı mı kâinat lafı?

Olmadı çünkü büyüklerimiz söylemişler
bunu, hakikaten de insan bir kâinattır. Her bir
insan başlı başına ayrı bir kâinattır.

Neden?

Bir kere ne kadar hücresi olduğunu ne fi-
zikçiler ne kimyacılar, ne alimler, ne bilginler,
ne matematikçiler söyleyebiliyor sayısını. O
kadar çok hücremiz, molekülümüz, atomumuz
var. Onlar, moleküller, atomlar
birleşiyor birleşiyor maddeler oluyor. Madde-
ler birleşiyor bilmem neler oluyor filan.

Mesela biz bir kan diyoruz. Aa elim ke-
sildi, eyvah bir damla kan çıktı. O bir damla
kanın içinde bir liste var. Kocaman bir liste
var; akyuvarlar var, alyuvarlar var. Bunlar ayrı

canlılar, kendi başına canlı bunlar, damarlarında dolaşıyor.

Yani havadan şehre baktığın zaman ne görüyorsun?

Helikopterden bakıyorsun caddelerde vızır vızır vızır vızır vızır otomobilleri görüyorsun, geliyor gidiyor. İşte öyle, senin damarlarında kanın içindeki canlılar dolaşıyor. Hepsinin akli fikri, işi gücü başka. Sana tâbi değil. Canlı, ayrı canlı; al, dışarda da yaşıyor, akyuvar, alyuvar.

Görevi ne?

Akyuvarlar vücuda giren şeylere bahçenin bekçi köpekleri gibi bir saldırıyor, vücuda giren yabancı yiyorlar senin yaşamanı sağlıyorlar. Ciğerlere kanı götürüyorlar, oradan oksijeni yükleniyorlar, hücrelere götürüyorlar. Nakliye transportation hücrelerin ihtiyacı olan oksijen gitmese, kan oralara erzak götürmese hücreler ölecek. Hücreler öldü mü sen de ölürsün.

İnsanın gözünde ne kadar hücre var?

Çok fazla.

İnsanın böbreğinde ne kadar hücre var?

Rakamları söyleyemeyeceğim kadar fazla, hem de boyuna harıl harıl çalışıyor. Bunların çalışması bir aksasa, bir dursa damar, tıkanasa felç oluyor, kalp dursa ölüyor. Beyinde küçük bir tıkanıklık olsa yine felç oluyor vesaire vesaire vesaire... Yani demek ki sayılamayacak kadar olumlu işleri Cenâb-ı Hak lütfen, lütfuyla keremiyle her an, her an yapıyor da biz her an ayakta duruyoruz. Cenâb-ı Hakk'a şükredecek yerde utanmadan arlanmadan günah işliyoruz.

Tüh be! Yazıklar olsun bize! O kadar nimeti Allah veriyor, ondan sonra da Allah'ın verdiği nimetle Allah'a isyan!

Kimisi açıyor ağzını yumuyor gözünü, felsefeymiş bilmem neymiş, inançmış, kendisinin görüşüymüş, ideolojik görüşüymüş filan açıktan açığa kapkara, kıpkızıl mikrop kusuyor. Kimisi işte yok ben öyle değilim hocam ama zayıfım dayanamadım yine meyhaneye gittim yine zilzurna sarhoş, sallana sallana.

Niye yaptın?

Valla işte yapmamamız lazım ama nefsimizi yenemedik, şeytana aldandık bilmem ne bilmem ne bilmem ne.

Tamam, onlar o günahı yapıyorlar, onların yaptığı fena da peki bu cami cemaati niye yapıyor? Peki bu ihvan niye yapıyor, tasavvuf erbabı niye yapıyor?

O kadar utanılacak durumdayız, o kadar kusurumuz çok ki o evliyaullahın hallerini, kitaplarını okuduğu zaman insan ne kadar feci şekilde ömür geçirdiğini anlıyor. Yani başımızı kaldıracak şöyle bir halimiz yok, utançtan başımızın yerde olması lazım.

Allah bizi affetsin.

Bizi hiç birşey temizleyemez. Hiçbir deterjan bizim kirlerimizi üstümüzden arıtamaz. Kalbimizin karalığını, katılığını gideremez. Ancak Cenâb-ı Hakk'ın rahmeti deryasına Rabbi-miz bizi daldırırsa, rahmeti deryasında çalkalarsa, yursa yıkarsa, evirirse çevirirse çıkınca; "Aaaa, vay be! Bu kim?" Tanınmayacak kadar tertemiz olursun. Rahmetine daldırırsa temiz oluruz.

Allah bizi rahmetine erdirsin, günahlarımızı afv ü mağfiret eylesin. Şimdiye kadarki hatalarımıza çok pişmanız, perişanınız, mahçubuz, bundan sonra da şüküründe, zikrinde ve güzel ibadet etmekte yardım eylesin bize. Yâ Rabbi! Bize sana şükretmekte, seni zikretmekte, sana güzel kulluk etmekte yardım eyle lütfen! Elimizden tut, bizi bize bırakma. Bizim her işimiz yamuk. Kafamız bozuk, zihniyetimiz çarpık. Yâ Rabbi bize yardım eyle! Yâ Rabbi yardım eyle! Yâ Rabbi yardım eyle! Yâ müsteân, yâ müsteân, yâ müsteân!

Müsteân ne demek?

Kendisinden yardım istenen. Yâ müsteân! Allah'ın isimlerinin birisi Müsteân.

Bize yardım eylesin! *Ni'me'l-mevlâ ve ni'me'n-nasîr*. “Ne güzel Mevlâ’dır Rabbimiz, ne güzel yardımcıdır.”

Ya[rđım ederse] zor işi yani tertemiz kul olarak yaşamak işini başarırız. Yardım etmezse, böyle burnumuzun doğrusuna gideriz, birgün Azrail;

Gel bakalım nereye gidiyorsun?

Çarşıya gidiyorum.

Sana müsaade yok.

Niye?

Müddetin bitti. Ver bakalım şu Allah'ın emaneti olan canı. Emanetti o sana, ver bakalım.

Yahu yapma, etme eyleme yâ Azrail *aley-hisselam!* Bırak da, biraz tehir et de aklımı başıma toplayayım da...

Geçti, geçti bitti. Ömür bitince, vade yetince bir an bile geri durmuyor. Bunu anlamamız lazım. Azrail'in ne zaman geleceği belli olmaz, yalnız arada bize sinyal ve işaret gönderiyor.

Hastalanmak, başımızın ağrısı, birtakım sıkıntılar, bir takım arızalar, haplar ilaçlar bunlar neyi gösteriyor?

Azrail'den haber. Diyor ki; “Bak, şimdi seni ikaz ediyorum, şimdi senin yanına gelmiyorum canını almaya ama bir zaman sonra geleceğim o zaman tehir yok. O zaman yalvaracağına şimdiden aklını başına topla, kendini toparla.” demek.

Allah bize yardım etsin

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

5 Zilka'de 1421 / 30.01.2001

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak](#)

[ulaşmak için tıklayınız.](#)

